

mig til nærværende 3die Behandling af denne Sag stillede Vædringsforslag, skal jeg først og fremmest med Hensyn til mine Forslag under Nr. 1 og 2, hvilke væsentlig falde sammen, tillade mig at bemærke, at Hensigten med dem ikke er at foretage nogen Forandring i Realiteten af det, der blev vedtaget ved Sagens 2den Behandling her i Thinget. Det er ikke min Mening med dem at retablere Lovforslaget saaledes, som det oprindelig forelaa, og hvorefter Udfærdigelsen af de omhandlede Politivedtægter i Grunden kun vilde blive en udelukkende local Sag, saa at de, naar Amtmanden og de communale Myndigheder vare enige om dem, kunde udfærdiges uden at passere Justitsministeriet og altsaa uden nogen Garanti for den Ensamtheden i Affattelsen, som Thinget ved sin Afstemning har viist, at det lægger særlig Vægt paa. De ærede Medlemmer ville see, at saaledes som de af mig nu under Nr. 1 og 2 stillede Vædringsforslag ere affattede, vil ingen Politivedtægt kunne blive udfærdiget uden at have passeret Justitsministeriet, og uden at dette har bifaldet de enkelte Bestemmelser i Vedtægten. Grunden til, at jeg har tilladt mig at stille disse to Vædringsforslag, er, hvad jeg allerede ved Sagens 2den Behandling tillod mig at anføre til Styrke for Lovforslaget, som det oprindelig var affattet, at man ikke bør besvære den eventuelle Lovtidende med alle disse locale Vedtægter, der endog maae antages jevnlig fra Tid til anden at ville blive underkastede Forandringer, idet der efter min Mening ingenlunde er nogen Grund til at bringe dem til offentlig Kundskab paa samme Maade som Love og Anordninger af større og mere almindelig Betydning. Hensigten med mine Vædringsforslag under Nr. 1 og 2 er altsaa ved Bestemmelsen om, at Vedtægterne skulle udfærdiges af Amtmanden, dog først efter at Justitsministeriets Samtykke er erhvervet, at bevirke, at der ikke skal være nogen Nødvendighed for, i Henhold til den Affattelse, som Lovforslaget om Lovtidenden fik ved 2den Behandling her i Thinget, at indføre de omtalte locale Vedtægter i selve Lovtidenden.

Med Hensyn til det af mig under Nr. 5 til § 30 stillede Vædringsforslag skal jeg bemærke, at det kun gaaer ud paa at fikre, at

Amtmanden i sin Egenkab af Overpolitimester faaer den samme Kundskab om Behandlingen af de Politifager, i hvilke Straffens Fuldbyrkelse af praktiske Grunde, i Henhold til Udvælgets ved 2den Behandling her i Thinget berom vedtagne Vædringsforslag, skal kunne skee ved Politimesterens Foranstaltning, uden at der forud indhentes Amtmandens Approbation, som han efter den gjældende almindelige Regel faaer om alle andre Straffesager. Jeg troer, at det er rigtigt idetmindste at vedligeholde den gjældende Ret, forsaavidt at Amtmanden ialfald samtidigt med Straffens Execution bliver underrettet om Sagens Udfald.

Hvad angaaer det af mig under Nr. 6 til § 30 stillede Vædringsforslag, da gaaer det ud paa at give den første Deel af den nævnte Paragraph den samme Affattelse, som den oprindelig havde faaet fra Regjeringsens Side. Grunden til, at jeg har stillet dette Vædringsforslag, er, at jeg ikke ved den Forhandling, som fandt Sted om § 30 her ved 2den Behandling, har kunnet føle mig overbevist om, at der ikke skulde være den samme Opfordring til at give Høiesteret Bemyndigelse til, naar en offentlig Politisag kommer ind for den, om dette end fremtidig kun vil skee undtagelsesviis, da at kunne hjemvise den til yderligere Oplysning gennem en udførligere skriftlig Behandling efter de ældre Regler for offentlige Politifagers Behandling, som der er til at give Overretten en saadan Bemyndigelse, ligesaalidt som jeg har kunnet indsee Rigtigheden af, hvad der ved 2den Behandling blev udtalt af et Medlem, at det, for at Høiesteret skulde komme i Besiddelse af en saadan Bemyndigelse, ikke skulde være nødvendigt udtrykkelig at sætte Noget ind derom i Lovforslaget. Min Hensigt med Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 30 er altsaa den: at sætte Høiesteret i Stand til, naar en offentlig Politisag af den heromhandlede Betskaffenhed undtagelsesviis skulde komme ind for den nævnte Ret, hvad enten det nu maatte skee ifølge Bevilling fra Justitsministeriet paa offentlig Foranstaltning eller ved en Indbringelse af vedkommende Private, da at kunne, forsaavidt den fandt, at Sagen ikke var tilstrækkelig oplyst ved den summariske Behand-